

Praha 1. 7. 2021

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo financí jako správní orgán věcně příslušný podle § 92a písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), a podle § 4 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, rozhodlo ve zkráceném přezkumném řízení ve věci obviněného Z. B., nar. dne ..., trvale bytem ..., podle § 97 odst. 3 a § 99 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 20. 11. 2020 č. j. ... a rozhodnutí Městského úřadu P. ze dne 12. 2. 2020 č. j. ... se zrušují s účinky ode dne 26. 11. 2020 a věc se vrací Městskému úřadu P. k novému projednání.

Odůvodnění:

Dosavadní průběh řízení

1. Rozhodnutím Městského úřadu P., dopravního úřadu, ze dne 12. 2. 2020 č. j. ... byl obviněný uznán vinným z přestupku podle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), jehož se měl dopustit tím, že „dne 15. 11. 2019 v 17.10 hodin řídil po pozemní komunikaci, na silnici číslo ... v obci M., ve směru jízdy od obce L. do centra obce M., motorové vozidlo tovární značky S. J., registrační značky ..., přičemž policistce nepředložil ke kontrole zelenou kartu k vozidlu“. Za to byl obviněnému uložen správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč.

2. Správní orgán prvního stupně založil své rozhodnutí na tom, že obviněný byl povinen předložit na požádání příslušnice Policie České republiky zelenou kartu v listinné podobě („v papírové verzi“). Proto nepovažoval za relevantní obhajobu obviněného, který na oznámení přestupku napsal své vyjádření ve znění „*Chtěl jsem předložit zelenou kartu emailem!!!*“ a při ústním jednání dne 29. 1. 2020 dále uvedl, že bezprostředně po zjištění, že má ve vozidle neplatnou zelenou kartu, kontaktoval telefonicky pojistitele, který mu zaslal zelenou kartu v elektronické podobě prostřednictvím aplikace WhatsApp, a následně obviněný našel zelenou kartu v elektronické podobě také ve své elektronické poště. Byl tedy připraven předložit zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu, což příslušnice

Policie České republiky odmítla s tím, že zelenou kartu je třeba předložit v listinné podobě (s. 2 protokolu o ústním jednání).

3. Správní orgán prvního stupně odůvodnil svůj právní názor tím, že citoval § 2 písm. k), § 3 odst. 3 a § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla a z nich dovedl, že *„zákonodárce zněním ustanovení § 17 odst. 1 výše zmiňovaného zákona měl na mysli předložení dokladu, tedy papírovou verzi zelené karty. Jakkoli je nepochybné, že doba a technologie jdou kupředu, je v tomto případě dle názoru správního orgánu nutné věc posoudit tak, jak je stanovena zákonem.“* (s. 2 rozhodnutí). Dále správní orgán prvního stupně připojil úvahu o analogii mezi zelenou kartou a řidičským průkazem s tím, že pokud by bylo připuštěno, aby řidič předkládal zelenou kartu v elektronické podobě, bylo by *ad absurdum* třeba připustit, aby v elektronické podobě předkládal i řidičský průkaz.

4. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal obviněný odvolání. Za nepřiléhavou považoval analogii mezi zelenou kartou a řidičským průkazem, neboť zelená karta není na rozdíl od řidičského průkazu veřejnou listinou. Uvedl, že se nedopustil přestupku, neboť byl připraven předložit zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu, což příslušnice Policie České republiky odmítla. Argumentoval tím, že *„v zákoně č. 168/1999 Sb., ani v jiném právním předpise, není nikde výslovně uvedeno, že zelená karta musí být předložena v papírové podobě“*.

5. Rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru legislativně právního a krajského živnostenského úřadu, ze dne 20. 11. 2020 č. j. ... bylo odvolání obviněného jako nedůvodné zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno. Odvolací správní orgán sice v odůvodnění svého rozhodnutí korigoval úvahu správního orgánu prvního stupně o analogii mezi zelenou kartou a řidičským průkazem, přičemž zdůraznil, že zelená karta není na rozdíl od řidičského průkazu veřejnou listinou, ve zbytku se však ztotožnil se závěry správního orgánu prvního stupně. Rovněž citoval § 3 odst. 3 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla a dospěl k závěru, že *„lze ze znění ustanovení tohoto ustanovení dovést, že karta je vydána ve fyzické podobě“*. Dále citoval § 17 odst. 1 téhož zákona a z něho dovedl, že *„řidič je povinen, mít při sobě zelenou kartu fyzicky a tuto ke kontrole předložit (fyzický doklad zaručuje i jeho určitou autenticitu). Nelze pak dovozovat, že by postačovalo, aby měl řidič při sobě pouhý scan tohoto dokladu.“* (s. 4 rozhodnutí). Rozhodnutí odvolacího správního orgánu nabylo právní moci dne 26. 11. 2020.

6. Dne 14. 12. 2020 učinil obviněný u Ministerstva dopravy podání označené jako *„žádost o přezkoumání rozhodnutí o přestupku“*, které Ministerstvo dopravy posoudilo podle jeho obsahu jako podnět k provedení přezkumného řízení. Dne 18. 12. 2020 postoupilo Ministerstvo dopravy tento podnět odvolacímu správnímu orgánu. Dne 18. 2. 2021 vrátil odvolací správní orgán uvedený podnět Ministerstvu dopravy s tím, že neshledal důvod pro změnu rozhodnutí v rámci tzv. autoremedury.

7. Následně Ministerstvo dopravy přípisem ze dne 3. 5. 2021 č. j. ... postoupilo podnět obviněného spolu se spisovým materiálem Ministerstvu financí. Ministerstvo dopravy dospělo k závěru, že k provedení přezkumného řízení není příslušné a že správním orgánem příslušným k provedení přezkumného řízení je Ministerstvo financí.

Posouzení příslušnosti Ministerstva financí

8. Podle § 26a zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla platí, že působnosti stanovené obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo městským částem podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

9. Podle § 92a písm. a) krajského zřízení příslušná ministerstva, do jejichž působnosti náleží úseky státní správy vykonávané orgány kraje, přezkoumávají rozhodnutí orgánů kraje vydaná na úseku přenesené působnosti ve správním řízení.

10. Podle § 4 odst. 1 zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky je Ministerstvo financí ústředním orgánem státní správy pro finanční trh s výjimkou výkonu dohledu nad finančním trhem v rozsahu působnosti České národní banky.

11. V projednávané věci je odvolacím správním orgánem orgán kraje. Tento orgán v rámci výkonu přenesené působnosti potvrdil rozhodnutí, jímž byl obviněný uznán vinným z přestupku podle § 16 odst. 2 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Oblast pojištění odpovědnosti z provozu vozidla je stejně jako jiná pojištění součástí finančního trhu. Proto se Ministerstvo financí ztotožňuje s názorem Ministerstva dopravy, že správním orgánem příslušným k provedení přezkumného řízení je Ministerstvo financí.

Posouzení podmínek pro přezkumné řízení

12. Podle § 95 odst. 1 správního řádu správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

13. Podle § 95 odst. 3 správního řádu lze v přezkumném řízení, v němž je přezkoumáváno rozhodnutí odvolacího správního orgánu, přezkoumat i rozhodnutí vydané správním orgánem prvního stupně.

14. Podle § 96 odst. 1 správního řádu lze usnesení o zahájení přezkumného řízení vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci. Podle § 97 odst. 2 správního řádu nelze rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí ve věci.

15. Podle § 98 věty první správního řádu platí, že jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení.

16. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu nabylo právní moci dne 26. 11. 2020. Podnět obviněného k provedení přezkumného řízení a spisový materiál došly Ministerstvu financí dne 6. 5. 2021, kdy se Ministerstvo financí mohlo nejdříve dozvědět o důvodech pro zahájení přezkumného řízení. Lhůty pro zahájení přezkumného řízení ani lhůta pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení tedy dosud neuplynuly.

17. Ministerstvo financí předběžně posoudilo rozhodnutí odvolacího správního orgánu a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně z hlediska jejich souladu s právními předpisy a dospělo k závěru, že lze mít důvodně za to, že obě přezkoumávaná rozhodnutí byla vydána v rozporu s právními předpisy, neboť správní orgány obou stupňů nesprávně posoudily otázku, zda je povinnost předložit zelenou kartu podle § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla splněna i tehdy, jestliže řidič předloží zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu.

18. Jelikož je porušení právních předpisů zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení obviněného, který byl jediným účastníkem řízení o přestupku, rozhodlo Ministerstvo financí ve zkráceném přezkumném řízení.

Posouzení souladu přezkoumávaných rozhodnutí s právními předpisy

19. Podstatou projednávané věci je rozdílný pohled správních orgánů obou stupňů na straně jedné a obviněného na straně druhé na posouzení otázky, zda je povinnost předložit zelenou kartu podle § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla splněna i tehdy, jestliže řidič předloží zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu.

Právní úprava

20. Podle § 2 písm. k) zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla se pro účely citovaného zákona zelenou kartou rozumí mezinárodní osvědčení prokazující skutečnost, že k vozidlu byla uzavřena smlouva o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla uvedeného v tomto osvědčení.

21. Podle § 3 odst. 3 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla platí, že bezprostředně po uzavření pojistné smlouvy, týkající se tuzemského vozidla, vydá pojistitel pojistníkovi zelenou kartu.

22. Podle § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla je při provozu vozidla na pozemní komunikaci jeho řidič povinen mít u sebe zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie České republiky.

23. Podle § 16 odst. 2 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla se fyzická osoba jako řidič vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 17 odst. 1 téhož zákona nepředloží zelenou kartu.

Požadavky na podobu zelené karty stanovené zákonem

24. Z citovaných ustanovení vyplývá, že zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla nestanoví, zda zelená karta musí mít podobu listiny nebo zda může jít i o písemnost v elektronické podobě. Použitá slova „předložit“, „vydat“ a „osvědčení“ jsou z hlediska podoby písemnosti neutrální, neboť určitou písemnost lze jiné osobě „předložit“ nebo „vydat“ jak v podobě listiny, tak v elektronické podobě. Stejně tak může být „osvědčení“ mezi soukromými osobami vydáno jak v podobě listiny, tak v elektronické podobě.

Požadavky na podobu zelené karty stanovené vnitřními předpisy Rady kancelářů

25. Určité aspekty podoby zelené karty upravují vnitřní předpisy Rady kancelářů, což je tzv. řídicí organizace systému zelených karet. Na internetových stránkách Rady kancelářů (www.cobx.org) je v anglickém jazyce umístěn výkladový dokument k tzv. Interním pravidlům Rady kancelářů, v němž se uvádí: *„Každá Kancelář tedy může stanovit svá vlastní pravidla týkající se formátu, v němž je zelená karta dodávána pojistníkovi, což může být v listinném formátu nebo v elektronickém formátu (např. formát PDF).“*¹ V poznámce pod čarou č. 84 se u této věty odkazuje na rozhodnutí valné hromady Rady kancelářů z roku 2019, účinné od 1. 7. 2020.

26. Dále je na internetových stránkách Rady kancelářů umístěn dokument v anglickém jazyce, který shrnuje odpovědi na nejčastěji kladené otázky týkající se barvy zelené karty. V něm se na otázku *„Může vyjíždějící motorista předložit mezinárodní osvědčení o motorovém pojištění ve formátu PDF nebo jiném elektronickém formátu?“*² uvádí tato odpověď: *„Na základě rozhodnutí přijatého na valné hromadě v roce 2019 musí vyjíždějící motorista předložit mezinárodní osvědčení o motorovém pojištění v listinném formátu. To nevyklučuje možnost vytisknout mezinárodní osvědčení o motorovém pojištění z PDF nebo jiného elektronického formátu na místě, ale je plně na odpovědnosti vyjíždějícího motoristy, aby se postaral o vytištění dokumentu. Úřady příslušné ke kontrole mezinárodních osvědčení o motorovém pojištění nejsou povinny vytištění vyžadovaných dokumentů zajistit.“*³

27. Interní pravidla Rady kancelářů ani rozhodnutí jejích orgánů však nemají obecnou závaznost. Proto jimi nemůže být povinnost podle § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla doplňována o požadavky na podobu zelené karty, které ze zákona nevyplývají. Je pravda, že systém zelených karet se opírá o doporučení č. 5 Podvýboru pro silniční dopravu při Výboru pro vnitrozemskou dopravu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů ze dne 25. 1. 1949. Mezinárodní zastřešení systému zelených karet však neznamena, že by mezinárodní dokumenty, o které se systém zelených karet opírá, měly povahu mezinárodní smlouvy, kterou by byla Česká republika vázána a která by podle čl. 10 Ústavy České republiky byla součástí právního řádu. Rada kancelářů je osobou soukromého práva, její Interní pravidla mají povahu smluvních ujednání mezi jejími členy, jimiž jsou jednotlivé národní kanceláře, a pouze pro tyto členy jsou také závazná rozhodnutí jejích orgánů. Podpůrně lze poukázat i na judikaturu Evropského soudního dvora, resp. Soudního dvora Evropské unie, který opakovaně dospěl k závěru, že Interní pravidla Rady kancelářů nejsou součástí komunitárního, resp. unijního práva (srov. např. rozsudky ve věcech 152/83 *Demouche*, C-73/89 *Fournier*, C-587/15 *Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras*).

28. Závěr o obecně závazné povaze Interních pravidel Rady kancelářů nebo rozhodnutí jejích orgánů v otázce podoby zelené karty by snad bylo možno připustit za situace, kdy by

¹ *„Each Bureau may therefore set up its own rules related to the format in which the Green Card is delivered to the policyholder, which could be in paper version or electronic version (e.g. Portable Document Format (PDF)).“*

² *„Is a visiting motorist allowed to present an IMIC in a PDF or any other electronic format?“*

³ *„Based on the decision taken during the 2019 General Assembly, the visiting motorist must present the IMIC in paper format. That does not prohibit the possibility to print out an IMIC from a PDF or any other electronic format on the spot, but it remains the entire responsibility of the visiting motorist to care for the printing of the document. Authorities competent for checking IMICs are not obliged to arrange for printing of the required documents.“*

zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla na tyto dokumenty výslovně odkazoval. Takový odkaz však v citovaném zákoně obsažen není. Ostatně, i kdyby tomu tak bylo, bylo by z hlediska právní jistoty třeba trvat na tom, aby Interní pravidla Rady kanceláří a rozhodnutí jejích orgánů, pokud by v otázce podoby zelené karty měla mít obecně závaznou povahu, byla veřejně dostupná v českém jazyce, což není splněno.

Smysl a účel povinnosti předložit zelenou kartu

29. V úvahu je třeba vzít také smysl a účel povinnosti podle § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. V materiálním právním státě totiž platí, že uplatňování veřejné moci nikdy nemůže být pouze mechanickým vynucováním stanovených pravidel, ale vždy musí brát v úvahu také smysl a účel, který tato pravidla sledují. Tím spíše to platí za situace, kdy veřejná moc uplatňuje vůči jednotlivci trestní represí, jako je tomu v projednávané věci.

30. Smyslem a účelem povinnosti podle § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla je zajistit, aby příslušník Policie České republiky mohl při silniční kontrole relativně snadno ověřit, zda je k vozidlu sjednáno pojištění odpovědnosti. Proto je třeba položit si otázku, zda je možnost tohoto ověření nějak ztížena, jestliže řidič místo zelené karty v listinné podobě předloží zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu. Pro odpověď na tuto otázku je klíčové, že zelená karta v listinné podobě neobsahuje žádné zvláštní ochranné prvky, které by jakkoli zvyšovaly její průkazní funkci. V praxi se navíc nevyžaduje, aby řidič, který předkládá zelenou kartu v listinné podobě, předkládal tutéž zelenou kartu, kterou pojistitel vydal pojistníkovi, ale připouští se, aby řidič předložil zelenou kartu, jež byla vytištěna ze souboru, který pojistitel zaslal pojistníkovi elektronicky. Z toho vyplývá, že možnost příslušníka Policie České republiky ověřit, zda je k vozidlu sjednáno pojištění odpovědnosti, je v případě předložení zelené karty v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu zcela rovnocenná jako v případě jejího předložení v listinné podobě.

Dílčí závěr

31. Lze tedy shrnout, že povinnost předložit zelenou kartu podle § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla je splněna i tehdy, jestliže řidič předloží zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu. Je tomu tak nejen proto, že zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla požadavky na podobu zelené karty nestanoví (viz výše bod 24), ale i proto, že z hlediska smyslu a účelu uvedené povinnosti má takto předložená zelená karta zcela rovnocennou průkazní funkci jako zelená karta předložená v listinné podobě (viz výše bod 30). Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že vnitřní předpisy Rady kanceláří požadují předložení zelené karty v listinné podobě, neboť tyto předpisy nemají obecně závaznou povahu (viz výše body 25 až 28).

Dodatečné zaslání zelené karty v elektronické podobě pojistitelem

32. Specifická situace nastává v případě, že řidič při provozu vozidla na pozemní komunikaci nemá u sebe zelenou kartu v listinné ani v elektronické podobě a teprve po požádání příslušníkem Policie České republiky kontaktuje pojistitele se žádostí o dodatečné zaslání zelené karty v elektronické podobě. Tato situace zřejmě nastala i v projednávané věci, jak vyplývá z vyjádření obviněného při ústním jednání dne 29. 1. 2020 (viz výše bod 2).

33. Je evidentní, že řidič, který při provozu vozidla na pozemní komunikaci nemá u sebe zelenou kartu v listinné ani v elektronické podobě, porušuje povinnost mít zelenou kartu u sebe podle § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Porušení této povinnosti však nezakládá odpovědnost za přestupek podle § 16 odst. 2 citovaného zákona; ta je založena teprve porušením povinnosti předložit zelenou kartu příslušníkovi Policie České republiky podle téhož ustanovení (srov. opačné řešení v zákoně č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, kde je přestupkem jak porušení povinnosti mít stanovené doklady u sebe podle § 6 odst. 7 citovaného zákona, tak porušení povinnosti předložit je na výzvu příslušníkovi Policie České republiky podle § 6 odst. 8 citovaného zákona).

34. Proto je třeba zkoumat, ve kterém okamžiku dochází k porušení povinnosti předložit zelenou kartu příslušníkovi Policie České republiky podle § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Citované ustanovení lhůtu pro splnění této povinnosti výslovně neupravuje, ale stanoví, že řidič má zelenou kartu předložit „na požádání“. Z této formulace, jakož i ze smyslu a účelu silniční kontroly, vyplývá, že lhůta pro předložení zelené karty je poměrně krátká; tolerovat lze krátký časový odstup v řádu desítek sekund nebo nízkých jednotek minut, který je potřebný např. k nalezení zelené karty mezi dalšími dokumenty ve vozidle, k jejímu vyjmutí z pouzdra nebo ze zavazadla apod., neboť takto určený časový odstup nijak nenarušuje smysl a účel silniční kontroly. Stejný závěr se přitom musí uplatnit i v případě předložení zelené karty v elektronické podobě.

35. Z výše uvedeného vyplývá, že řidič, který při provozu vozidla na pozemní komunikaci nemá u sebe zelenou kartu v listinné ani v elektronické podobě, se sice může pokusit kontaktovat pojistitele se žádostí o zaslání zelené karty v elektronické podobě, ale má na to pouze relativně krátký čas od požádání příslušníkem Policie České republiky. Nemůže požadovat, aby příslušník Policie České republiky prodlužoval silniční kontrolu tím, že mu poskytne dodatečný čas pro zaslání zelené karty pojistitelem. Stejně jako řidič hledající zelenou kartu v listinné podobě ve vozidle nebo ve svých zavazadlech nemůže požadovat, aby příslušník Policie České republiky dlouhé minuty čekal, dokud řidič zelenou kartu nenajde, nemůže ani řidič kontaktující pojistitele se žádostí o zaslání zelené karty v elektronické podobě požadovat, aby příslušník Policie České republiky dlouhé minuty čekal na její zaslání. Případné zdržení se zasláním zelené karty v elektronické podobě jde v takové situaci k tíži řidiče.

Dílčí závěr

36. Lze tedy shrnout, že možnost řidiče předložit zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu neznámá, že by příslušník Policie České republiky musel poskytnout řidiči dodatečný čas k tomu, aby řidič kontaktoval pojistitele a nechal si od něho zelenou kartu zaslat v elektronické podobě; i v takovém případě musí řidič předložit zelenou kartu s relativně krátkým časovým odstupem od požádání příslušníkem Policie České republiky (viz výše body 34 a 35).

Aplikace dílčích závěrů na projednávanou věc

37. Pokud tedy správní orgány obou stupňů dospěly k závěru, že povinnost předložit zelenou kartu podle § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla není splněna, jestliže řidič předloží zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu, jsou jejich rozhodnutí založena na nesprávném právním posouzení věci (viz výše

bod 31). Pokud v důsledku tohoto nesprávného právního názoru nevěnovaly pozornost obhajobě obviněného, který tvrdil, že byl připraven zelenou kartu předložit v elektronické podobě, a rovněž zcela pominuly otázku, s jakým časovým odstupem od požádání příslušnicí Policie České republiky byl obviněný připraven tak učinit, jsou jejich rozhodnutí založena také na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu.

38. Proto byla obě přezkoumávaná rozhodnutí vydána v rozporu s právními předpisy.

Závěr a závazný právní názor

39. Podle § 97 odst. 3 správního řádu rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.

40. Jelikož obě přezkoumávaná rozhodnutí byla vydána v rozporu s právními předpisy, nezbylo Ministerstvu financí než je zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

41. Správní orgány obou stupňů budou při novém projednání věci vázány právním názorem Ministerstva financí, podle něhož je povinnost předložit zelenou kartu podle § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla splněna i tehdy, jestliže řidič předloží zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu. Správní orgán prvního stupně se v dalším řízení zaměří na potvrzení nebo vyvrácení obhajoby obviněného, který tvrdil, že byl připraven předložit zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu, což příslušnice Policie České republiky odmítla. V souvislosti s tím se zaměří také na objasnění otázky, s jakým časovým odstupem od požádání příslušnicí Policie České republiky byl obviněný připraven tak učinit. Dospěje-li správní orgán prvního stupně k závěru, že obviněný byl skutečně v relativně krátkém čase (viz výše body 34 a 35) od požádání příslušnicí Policie České republiky připraven předložit zelenou kartu v elektronické podobě na displeji mobilního telefonu, rozhodne o zastavení řízení o přestupku podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neboť skutek, o němž se řízení vede, se nestal.

Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení

42. Podle § 99 odst. 2 správního řádu platí, že pokud se ruší nebo mění rozhodnutí, jímž byla uložena povinnost, a neodůvodňují-li okolnosti případu jiné řešení, určí správní orgán, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne právní moci nebo předběžné vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí.

43. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nabyla právní moci dne 26. 11. 2020. Jelikož Ministerstvo financí neshledalo v projednávané věci okolnosti, které by odůvodňovaly jiný postup, určilo, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají zpětně ode dne 26. 11. 2020.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí podat rozklad. Lhůta pro podání rozkladu běží ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí. Rozklad se podává u Ministerstva financí a rozhoduje o něm ministryně financí.

JUDr. Jiří Beran
ředitel odboru Finanční trhy II